

LA LLIBRETA MÀGICA

Avui era l'aniversari de la Paula. Van venir tots els seus amics, i s'ho van passar molt bé. Després d'una estona va arribar l'hora dels regals.

Primer els del seus amics i per últim va ser el dels seus pares. Era una llibreta molt bonica, però el que ella no sabia, és que era una llibreta màgica...I quan ho va descobrir li va encantar.

Després d'uns quants dies la va voler estrenar. I va dibuixar-hi un ninot molt lleig i amb cara d'entremaliat.

Quan va acabar el dibuix se'n va anar a sopar. Després de sopa va pujar a l'habitació, es va posar el pijama per anar-se'n a dormir.

El dia següent la Paula va decidir anar-se a comprar uns retoladors de colors per poder pintar el dibuix de la seva llibreta, i la seva gran sorpresa va ser que...quan van tornar de comprar-los, tota les coses de la seva habitació estaven per terra. Tot estava fet un desastre!. I ella es va espantar molt!

La Paula no s'ho podia creure...de seguida es va donar compte de que qui havia desendrecat la seva habitació havia estat el ninot que ella havia dibuixat a la seva llibreta. I va córrer a explicar-ho als seus pares. Ells tampoc podien creure-s'ho..

El pare de la Paula va tenir la idea de tornar a la botiga on ho havíem comprat per poder preguntar a la botiguera si podia ser que aquella llibreta fos realment màgica i que els dibuixos que si pintessin es convertissin en reals.

Quan van arribar a la botiga i ho van preguntar, la botiguera els hi va explicar que sí, que aquella llibreta era màgica i la llibreta era màgica i que tot allò que dibuixés la seva filla es faria realitat, per una estona...però que un cop s'avorrís d'allò que dibuixés, aquells dibuixos deixarien de ser reals.

Els pares i la nena estaven meravellats, mai s'haguessin pogut imaginar que una llibreta podés ser màgica, i menys una llibreta de la seva filla. Quan van arribar a casa ja estaven més tranquils.La nena estava molt contenta i orgullosa de que els seus pares li haguem fet un regal tan especial i tan xulo.

I des de aquell dia cada vegada que que es volia divertir pintava allò que li feia il.lusió per poder-se divertir. Però un cop que ja es començava a avorrir de jugar amb allò que havia pintat, aquells dibuixos deixaven de ser reals i passaven a ser uns dibuixos normals dibuixats a la llibreta.